

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 968 מיום 11 בדצמבר, 1939.

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה).

מס' 51 לש' 1939.

פקודה הקובעת פיקוח על היבוא והיצוא של סחורות והובלת סחורות לאורך החוף ועל משלוח סחורות באניות כציידת אניה; והקובעת הוראות שתכליתן להקל על קיומו של החוק בנוגע לענינים הנ"ל, ושל החוק בנוגע למסחר עם האויב וכן הוראות לצרכים הקשורים עם הענינים הנ"ל.

1. פקודה זו תקרא פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), הי"ט הקצר.
1939.

פרוש.

2.—(1) לצרכי פקודה זו —

(א) המונח „אויב” פירושו —

(I) כל מדינה, או שליטה של כל מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם הוד מלכותו;

(II) כל אדם הגר בארץ אויב;

(III) כל חבר אנשים (בין שהם מאוגדים כחברה ובין שאינם מאוגדים כחברה) המנהלים עסקים בכל מקום כל זמן שהפקוח על אותו חבר אנשים מסור לידי אדם שהוא אויב עפ"י סעיף-קטן זה;

(IV) כל חבר אנשים שהורכב או נרשם, בכל מדינה כזאת הנמצאת במצב מלחמה עם הוד מלכותו או בהתאם לחוקיה; או

(V) כל אדם אחר שלצרכי כל פקודה שהיא הנוגעת למסחר עם האויב נחשב כאויב;

אולם אין היא כוללת אדם מחמת זה בלבד שהוא נתין-אויב;

(ב) המונח „נתין אויב” פירושו —

(1) אדם שאינו נתין בריטי או אזרח פלשתינאי (א"י) או אדם הנתון לחסות בריטית והוא בעל נתינות של מדינה הנמצאת במצב מלחמה עם הוד מלכותו; או

(11) חבר אנשים שהורכב או נרשם בכל מדינה כזאת או בהתאם לחוקיה; וכן

(ג) המונח „ארץ האויב” פירושו כל שטח הנתון לריבונותה של מעצמה הנמצאת במצב מלחמה עם הוד מלכותו או שטח התפוס על ידי אותה מעצמה, והיא אינה שטח התפוס ע"י הוד מלכותו או ע"י מעצמה שהיא בת-בריתו של הוד מלכותו;

(ד) „מנהל” פירושו מנהל המכס, האקסיוו והמסחר.

(2) לצרכי כל פעולות משפטיות שינקטו בהן עפ"י פקודה זו או המתעוררות מתוך פקודה זו, הרי תעודה מאת הנציב העליון המציינת כי איזה שטח נתון או היה נתון לריבונותה של איזו מעצמה או תפוס על ידה, או ביחס לזמן שבו נעשה אותו שטח נתון לאותה ריבונות או לאותה תפיסה, או חדל להיות כך, תשמש עדות סופית על העובדות המצויינות באותה תעודה.

3.—(1) רשאי הנציב העליון להתקין בצו הוראות, ככל אשר יישר בעיניו, האוסרות או המסדירות את היצוא מפלשתינה (א"י) או מכל חלק מסויים הימנה ואת היבוא לפלשתינה (א"י) או לכל חלק מסויים הימנה של כל סחורות או של סחורות ממין מסויים, או את הובלתן של סחורות אלה לאורך חופה של הארץ או משלוחן באניות כצידת אניות, ורשאי הוא להטיל את האיסור או ההסדרה בין לגבי כל המקרים ובין לגבי סוגים מסויימים של מקרים, ובהתחשב עם אותם היוצאים מן הכלל שהוא יאבה לקבוע בצו או עפ"י הצו.

הפיקוח על היבוא והיצוא.

(2) צו הניתן עפ"י סעיף זה אפשר לשנותו או לבטלו ע"י צו אחר.

(3) כל צו שניתן לפי סעיף זה יכול להפסיק לחלוטין או במקצת את תוקף פעולתם של כל פקודה, כרוי, דבר מלך במועצה, צו או תקנות האוסרות או המסדירות את היבוא, או היצוא של סחורות, או את משלוחן כצידת אניות או את הובלתן לאורך החוף, וצו לפי סעיף זה יכול להכיל הוראות (לרבות הוראות עינשין) שהנציב העליון יראה צורך בהן כדי להבטיח את היצאתו לפועל וביצועו של הצו כדין.

(4) כדי להסיר כל ספק מצהירים בזה, כי בלי לפגוע בהוראות חוקי המכס בנידון אניות ואוירונים אפשר יהא לאסור או להסדיר בצו עפ"י סעיף זה את הכנסתם של אניות או אוירונים לפלשתינה (א"י) ואת הוצאתם ממנה בתורת יבוא או יצוא של סחורות ואפילו היו האניות או האוירונים מובילים סחורות או נוסעים ובין שהם נעים ובין שאינם נעים בכוחם הם.

4.—(1) בקשר עם כל תכנית פקוח שהיא הכלולה בכל צו עפ"י הסעיף דלעיל, רשאי הנציב העליון, לפי צו לקבוע הוראות בענין הטלתם וגבייתם של איחם המסים המפורטים בצו הראשון הנזכר לעיל, וכל צו לפי סעיף זה אפשר לשנותו או לבטלו ע"י צו שני שניתן ע"י הנציב העליון.

סמכות להטיל מסים.

(2) כל מס שיגבה בתוקף אותו צו כאמור לעיל ישולם לבית האוצר של ממשלה פלשתינה (א"י) או, אם הצו מורה כך, ישולם לאותה קרן צבורית, או לאותו חשבון שיפורט בצו.

5.—(1) אם —

(א) מכניסים לארץ, או מוציאים מן הארץ כל סחורה שהיא או מובילים אותה לאורך החוף או שולחין אותה כצידת אניה בין בניגוד לצו עפ"י פקודה זו ובין בניגוד לחוק המסחר עם האויב; או

(ב) מביאים אותה לכל רציף או מקום אחר, או מובילים אותה בדרך נהרות כדי לשלחה או כדי להובילה כך או לשלחה באניה בין בניגוד לכל צו

לפי פקודה זו ובין בניגוד לחוק המסחר עם האויב,

הרי רואין אותן סחורות כסחורות אסורות, ומחרימין אותן. ומשלח הסחורות או האימפורטר או סוכנו, או המשלח את הסחורה באניות, יהא צפוי, נוסף על כל עונש אחר עפ"י פקודת המכס, לעונש של שנתים מאסר או לקנס של חמש מאות פונט או לשני העונשים כאחד.

(2) כשהוצא צו האוסר משלוח כל סחורה חוץ אם היא נשלחת למקום מסוים או לאדם מסוים, והסחורה שנשלחה כך לא נמסרה לאותו מקום או לאותו האדם, הכל כפי שיחייב הענין, הרי רואין את האניה שבה נשלחו הסחורות כאניה שהשתמשו בה להובלת סחורות אסורות.

(3) אם מכניסין או מוציאים סחורה או מובילין אותה לאורך החוף או שולחין אותה באניה כצידת אניה, או מביאים אותה לכל רציף או לכל מקום אחר, או בדרכי נהרות, כדי להוציא אותה לחו"ל, או להובילה כך או לשלחה באניה רשאי פקיד המכס לדרוש מכל אדם שהסחורה מצויה ברשותו או בפיקוחו להוכיח כי הבאתו, משלוחו או הסעתו לאורך החוף, כפי שיחייב הענין, של הסחורות לא היתה אסורה בין בתוקף צו עפ"י פקודה זו ובין בהתאם לחוק המסחר עם האויב; ואם אין הוא מוסר הוכחה כזאת כדי הנחת דעתו של המנהל, הרי רואין את הסחורות כסחורות אסורות אלא אם כן הוכח ההפך.

בכל משפט שיוגש לפי סעיף-קטן זה, הרי כל טענה כי לא הוגשה ההוכחה כאמור לעיל כדי הנחת דעתו של המנהל, תהא עדות מספקת כי לא הוגשה הוכחה כזאת כדי הנחת דעתו, חוץ אם הוכח ההפך.

6. כל אימת שנתפסה סחורה כסחורה מוחרמת, ואין לבעל הסחורה כתובת בפלשתינה (א"י), יכולה המודעה על התפיסה הדרושה עפ"י סעיף 188 מפקודת המכס, להיות נמסרת ע"י פרסום מודעה על התפיסה בעתון הרשמי.

7.—(1) כדי להבטיח את מלוי הוראות פקודה זו או כל צו שניתן עפ"י סעיף 3 מפקודה זו או עם כל פקודה אחרת הנוגעת ליבוא או ליצוא של סחורה או לחוק בנוגע למסחר עם האויב —

הטלת החוק
בנידון סחורות
אסורות והרחבת
סמכותו.

45/17

מורעה על
תפיסתו של
סחורות.

הוראות בנוגע
לדשינו הפלנה.

(א) רשאי פקיד מכס בכל עת שהיא לסרב ליתן רשיון הפלגה לכל אניה;
וכן

(ב) במקום שניתן רשיון הפלגה לאניה, רשאי פקיד מכס, קצין ימיה של הוד מלכותו, או כל אדם המורשה לכך ע"י המנהל, בכל עת שהיא כל זמן שהאניה נמצאת בגבולות כל חוף בפלשתינה (א"י), לדרוש כי רשיון ההפלגה יוחזר לאדם מגיש הדרישה;

(2) דרישה כזאת אפשר להעמידה בעל פה לבעל האניה או להניחה בכתב בשבילו על ספון אותה אניה אצל האדם המפקד או הנראה כמפקד או הממונה על האניה ובמקום שאין בעל, אפשר להגיש את הדרישה בעל פה או לשלחה לבעל המנהל של האניה אם הוא נמצא בפלשתינה (א"י), ואילו אם אין בפלשתינה (א"י) בעל מנהל, אפשר להניחה אצל סוכן ידוע של בעל האניה הגר בפלשתינה (א"י), או כשארין סוכן ידוע או כשאי אפשר למצוא אותו, ע"י הדבקה העתק הימנה על גבי תורן האניה.

(3) במקום שהוגשה דרישה כזאת להחזרת רשיון ההפלגה —

(א) יהא רשיון ההפלגה בטל ומבוטל מיד; וכן

(ב) אם לא מלאו אחר הדרישה, יהא בעל האניה צפוי לקנס-מכס בשיעור של מאה פונט.

(4) סעיף זה יחול על אוירונים, וכל מקום שנזכרים בו אניה, רב חובל וחוף, הרי זה כאילו נזכרו בו אוירון, טייס, ושדה תעופה.

8—(1) כשאדם העומד לשלוח סחורות מפלשתינה (א"י), מוסר הצהרה בזמן שהוא רושם את הסחורות הנ"ל לפני משלוחן באניה, בנוגע למחוז חפצן האחרון, ולמנהל יש טעם לחשוד כי ההצהרה כוזבת באיזה פרט חשוב, אפשר לעכב את הסחורות עד שהמנהל יווכח באמת שבהצהרה, ואם לא נוכח בכך, מחרימין את הסחורות.

(2) כל אקספורטר או כל משלח של סחורות באניות שהוצאו מפלשתינה (א"י) חייב, אם ידרש בכך ע"י המנהל, לשכנע אותו כי אותן הסחורות לא הגיעו לשום אייב או לשום שטח של אייב, ואם לא עשה כזאת, קונסין אותו בשיעור פי שלושה משוי הסחורות או מאה פונט, לפי רצונו של המנהל, אלא אם כן הוכיח כי הוא לא הסכים לכך שהסחורות תגענה לאייב או לשטח אייב, ולא סייע לכך, וכי נקט בכל הצעדים הנכונים כדי להבטיח שמחוז חפצן האחרון של הסחורות לא יהא שונה מן המקום המפורט במסמכים שהראה או שהגיש לפקיד המכס בקשר עם יצואן של הסחורות.

(3) בכל משפט שיוגש עפ"י סעיף זה, הרי כל טענה כי המנהל לא נוכח בצדקת כל נימוק, תשמש הוכחה מספקת כי אמנם לא הניחו את דעתו בכך, אלא אם כן הוכח ההפך.

9. רשאי הנציב העליון למנות מועצות וועדות מיעצות כפי שימצא לנכון כדי לעזור לו להוצאת הוראות הפקודה הזאת לפועל.

הוראות בנידון
המקום הסופי
של הסחורות.

ועדות ומועצות
מיעצות.

הוראות לצואות
מן הכנסה.

10.—(1) הוראות הפקודה הזאת באות להוסיף על הוראות פקודת המכס ולא לגרוע מהן.

(2) שום דבר האמור כאן לא יגרע בכל צורה שהיא מכל סמכות המסורה כיום או שתהא מסורה בעתיד לנציב העליון עפ"י כל פקודה או כל חוק אחר.

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

8 בדצמבר, 1939.

פקודת עורכי-הדין (תקון).

מס' 52 לש' 1939.

פקודה המתקנת את פקודת עורכי-הדין, 1938.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת עורכי-הדין (תקון), 1939, וקוראין אותה כאחת עם פקודת עורכי-הדין, 1938, הקרויה להלן הפקודה העיקרית.

2. סעיף 21 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת התנאי דלקמן בסוף סעיף קטן (1) מאותו סעיף:—

„בתנאי כי במו"מ משפטי בפני בית-המשפט העליון היושב לדין כבית משפט לעניני אדמירליות, רשאי בית-המשפט, אם יישר הדבר בעיניו, להרשות לעורר-דין להופיע ואפילו אין בידו כח והרשאה כזה.”

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

8 בדצמבר, 1939.

פקודת הפרוצדורה האזרחית.

מס' 53 לש' 1939.

פקודה הבאה לבטל חוקים עותומניים ידועים.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת הפרוצדורה האזרחית, 1939, ותקבל תוקף בתאריך אשר ייקבע ע"י הנציב העליון במנשר שיפורסם בעתון הרשמי.

2.—(1) החוק העותומני לפרוצדורה האזרחית מיום 9 בחזיראן, 1295 (21 ביוני, 1879), על כל תקונו, פרט לסעיפים 64, 80, 81, 82, 106, עד 112 ועד בכלל, 271, 272, 273 ו-275 עד 296 ועד בכלל על כל תקוניהם, יחדל להיות לו תוקף בפלשתינה (א"י) בכל מו"מ משפטי בבית משפט השלום.

(2) חוק שופטי השלום העותומני מיום 17 ג'מאדי אל אוול 1331 (24 באפריל, 1913), על כל תקונו, יחדל להיות לו תוקף בפלשתינה (א"י).

הרולד מקמיכאל

נציב עליון.

8 בדצמבר, 1939.